

Puskás elfeledett története: játékonysági meccs a Merseyside-on

2011 november 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Újabb, már-már a múltba vesz?, de mesébe ill? történetet elevenítünk fel az öt éve elhunyt magyar futball-legendáról, Puskás Ferencről.

A merseyside-i Garston városa egy k?hajításnyira fekszik Liverpooltól, s 1967-ben nem éppen az a hely, ahol az ember szívesen leélné az életét. Liverpool környékének legszegényebb és legelmaradottabb városkájában járunk, évek óta nem épült itt semmi, a munkanélküliség az országos átlag háromszorosa, a születéskor várható életkor hat évvel az átlag alatt mozog. A nélkülözés mindennapos, rendkívül gyenge az oktatás és az egészségügyi ellátás színvonala. Igazán az a város, melynek szüksége van egy lelkes és tenni akaró helyiekb?l álló szervezetre, a Bankfield House névre hallgató m?vel?dési házra. A Bankfield House pedig nem kisebb dologra készült akkor, minthogy elhozza a városkába az ország legjobb futballistáit.

A Bankfield House egészen 2007-ig m?ködött Garstonban, amikor a telket birtokló egyház végül bezáratta. Tevékenysége igen sokrét? volt, legjobban talán egy korabeli álláshirdetés írja le:

„A központ feladata, hogy kiszolgálja és segítse a Garston város kiköt?jének közösségét, mely komoly problémákkal, köztük a mérhetetlen szegénységgel küszködik. Programjainkat f?leg tinédzsereknek, nehéz sorsú polgároknak, mentálisan sérült embereknek, az óvoda lakóinak szánjuk, s feladatot kívánunk vállalni a város közösségének életében.”

Bankfield House ennek érdekében rendszeresen szervezett adománygy?jtéseket, de Brian Taylor igazgató 1967-ben úgy döntött, hogy egy jótékonyági futballmérk?zést szervez az akkori South Liverpool FC pályáján, a Holly Parkban. Elég gyorsan sikerült meggy?znie néhány akkoriban visszavonult játékost, Dave Hickson és Billy Bingham mellett elfogadta a meghívást a Man City akkori menedzserasszisztense, Malcolm Allison és a Liverpool korábbi csapatkapitánya, Billy Liddel is. Taylor azonban tudta, hogy ha nagyot akar szólni a jótékonyági meccs, akkor egy igazi klasszist is el kell csábítania. Így hát felkérte Pelét.

A 26 éves Pelé akkoriban pályafutása csúcán volt, s a Santosban, Brazíliában játszott. Egy olyan városban, Sao Paoloban, melynek nem kell bemutatni a szegénységet, s mely akkoriban több napnyi utazásra feküdt Liverpooltól. Taylor maga sem hitt igazán abban, hogy Pelé elmegy, így táviratot küldött a Real Madridnak, s felkérte Puskás Ferencet is.

Puskás ekkor 40 éves volt, még mindig sikeres játékosa a Madridnak, mely éppen az el?z? évben nyerte meg hatodik BEK serlegét, s nem igazán volt oka jótékonyági meccset játszani egy eldugott angol kiköt?városban. Taylor pár nap múlva kapta meg a kurta választ: „Várom a repül?jegyeket.”

A valaha élt egyik legnagyobb futballista, a történelem talán legjobb klubcsapatának kapitánya, az ötszörös BEK-dönt?s, háromszoros BEK-gy?ztes és világbajnoki ezüstérmes Puskás Ferenc elfogadta a hetedosztályú South Liverpool FC meghívását.

Taylor a Heathrow reptéren találkozott Puskással, ahol elköltöttek egy meglehet?sen furcsa ebédet: a spanyol légitársaság egyik stewardesse fordított kettejüknek. Ez után Liverpoolba repültek, ahol Billy Liddel mellett az alpolgármester és a reptér vezet?je fogadták.

„A Száguldó ?nagy kissé mintha meg?szült volna, de igazán fittnek t?nik” – írta a Liverpool Echo tudósítója. „Nincsen különleges edzéstervem, úgy t?nik könnyen meg tudom tartani a formámat” – mondta Puskás az Echónak. „Eszem ágában sincs visszavonulni.”

Ott tartózkodása idején Puskás nagyon sok rendezvényen vett részt, ezért a Dunlop cég egy külön autót biztosított számára, természetesen sof?rrel.

„Rendkívül udvarias volt” – emlékszik vissza Taylor. „A meccs el?tti este az Aldephi Hotelben vacsoráztunk, egy fiatal egyetemi srác fordított nekünk, s Puskás azt mondta, milyen kár, hogy nem hozott magával némi szuvenírt a Real Madridtól a közösségünknek. Másnap, amikor a pályán kiszállt a kocsijából, egy jókora csomagot nyomott a kezembe. A csomag tele volt jelvényekkel, és más Real Madridos csecsebecsékkel. Nem akartam elhinni, hogy ilyen létezik. De úgy t?nik, miután el?z? nap lefeküdtünk – ami jócskán éjfél után lehetett – ? telefonált Madridba, valaki pedig összekészítette a csomagot, feltette egy londoni gépre, ahonnan Liverpoolba, majd ide szállították.”

A mérk?zésre több mint 10 ezer ember volt kíváncsi, s a jelentések szerint legalább ennyien ragadtak a stadionon

kívül is. Az Echo szerint különféle elterel? man?vereket is végre kellett hajtani, hogy Puskás egyáltalán be tudjon jutni a stadionba, annyian akartak autogramot kérni t?le. A jegyek mai árfolyamra átszámítva 2 font körül mozogtak, de a meccs vége felé már csak ezer font felett lehetett bejutni a Holly Parkba.

A mérk?zés el?tt egyedül Puskás és Liddell neveivel reklámozták a meccset, de manapság már mindenki csak a magyar játékosra emlékszik. Szinte mindenki elfelejtette, hogy aznap pályára lépett a valaha volt egyik legnagyobb brit játékos is. Ilyen er?vel bír Puskás Ferenc.

Aznap, 1967. május 8.-án Liddel csapata 5-3-ra legy?zte Puskásét, a díszvendég pedig három góllal köszönte meg a meghívást. Puskás jelenléte amellet, hogy tanúbizonyoságot tett a magyar játékos legendásan nagy szívér?l, hatalmas fejtörés elé állította Taylort, aki a következ? évben túl akarta szárnyalni a rendezvényt. De kit hívjon meg? Végül Alfredo Di Stéfánóra esett a választása.

„Elfogadta a meghívást, de pár nappal a meccs el?tt mégis lemondta” – mesélte Taylor. „Hatalmas csalódás volt, mert mindenhol az ? nevével reklámoztuk a találkozót, s bár volt két csapatunk tele sztárokkal, egyikük sem ért fel Di Stéfánóval. Úgyhogy, ahogy megkaptam a táviratot, 48 órával a meccs el?tt, felszálltam egy londoni majd egy madridi gépre, és odataxiztam a háza elé. A bökken? csak az volt, hogy én nem beszélek spanyolul, ? meg nem beszélt angolul. Próbált magyarázni nekem, de hogy ?szinte legyek a mai napig nem tudom mit akart mondani. Végül elvitt a Real Madrid székházába, s kerített valakit, aki tudott angolul. Csak egy tartalék játékost tudtak felajánlani nekünk, de azt is olyan horribilis összegért, hogy tisztelettel vissza kellett utasítanom, így egyedül tértem haza.

A második jótékonyági meccsen bizony már nem szorult tízezer ember a stadionon kívülre.

Taylor és Puskás 1998-ban találkozott újra, a nagyszerű „Puskas on Puskas” című angol könyv bemutatóján. Hazafelé menet Taylor a könyv három példányát szorongatta a hóna alatt, s életének legemlékezetesebb táviratát, immár Puskás Ferenc autogramjával.

fourfourtwo.hu

Ajánló